

Met het derde middel betogen verzoeksters dat de Commissie met haar beschikking is voorbijgegaan aan het feit dat in artikel 81 EG en 23, lid 2, van verordening 1/2003 ⁽¹⁾ hetzelfde begrip onderneming wordt gehanteerd.

Met het vierde middel betogen zij dat de Commissie de regels in verband met de toerekenbaarheid aan moedervennootschappen van door hun dochterondernemingen begane inbreuken, heeft geschonden. De Commissie heeft de beperkte omvang van haar bevoegdheid bij de vaststelling van het toerekenbaarheids criterium miskend door een verkeerde uitlegging aan de rechtspraak ter zake te geven en door te handelen in strijd met haar beschikkingspraktijk ter zake. Volgens verzoeksters heeft de Commissie bovendien het beginsel van zelfstandigheid van de rechtspersoon geschonden.

Het vijfde middel berust op schending van de fundamentele beginselen die door alle lidstaten zijn erkend en deel uitmaken van de communautaire rechtsorde, zoals het non-discriminatiebeginsel, het beginsel van aansprakelijkheid voor eigen handelen, het beginsel dat alleen de dader wordt bestraft en het legaliteitsbeginsel.

Met het zesde middel betogen verzoeksters dat de Commissie het beginsel van goed bestuur heeft geschonden.

Het zevende middel berust op de beweerde schending door de Commissie van het beginsel van rechtszekerheid ten aanzien van verzoeksters.

Met het achtste middel betogen verzoeksters dat de bestreden beschikking misbruik van bevoegdheid oplevert omdat zij hen aansprakelijk stelt voor de litigieuze mededingingsregeling en hen hoofdzakelijk met hun dochteronderneming veroordeelt tot betaling van een geldboete.

In een negende middel stellen zij zich op het standpunt dat de Commissie bepaalde fundamentele beginselen inzake de vaststelling van geldboeten — zoals het beginsel van gelijke behandeling — heeft geschonden doordat zij het aan verzoeksters opgelegde aanvangsbedrag niet met 25 % heeft verlaagd, terwijl zij dit voor een andere adressaat van de beschikking wel heeft gedaan op grond van ontoereikende kennis van de globale inbreuk. Verzoeksters beroepen zich daarenboven op schending van de fundamentele beginselen van het vermoeden van onschuld en van rechtszekerheid, die volgens hen voortvloeit uit miskenning van de beperkte bevoegdheid van de Commissie ter zake van het in aanmerking nemen van het afschrikkend effect.

Subsidiair stellen verzoeksters zich op het standpunt dat de aan hun dochteronderneming opgelegde geldboete, waarvoor zij gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk zijn, tot de juiste proporties dient te worden teruggebracht. Zij vorderen dat het aanvangsbedrag van de hun opgelegde geldboete met 25 % wordt verlaagd omdat zij geen kennis droegen van de inbreuk, en beroepen zich op verzachtende omstandigheden, aangezien zij nagenoeg op hetzelfde moment zijn veroordeeld tot betaling van zware geldboeten in twee gelijkaardige zaken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, PB L 1, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2006 — Europig/BHIM (EUROPIG)

(Zaak T-207/06)

(2006/C 261/38)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europig (Josselin, Frankrijk) (vertegenwoordiger: D. Masson, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de bestreden beslissing van de kamer van beroep van 31 mei 2006 (R 1425/2005-4) te vernietigen;
- het BHIM te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „EUROPIG” voor waren van de klassen 29 en 30 (aanvraagnr. 3 816 691)

Beslissing van de onderzoeker: weigering van inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, en leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 van de Raad. Verzoekster voert aan dat het aangevraagde merk de aangeduide waren niet beschrijft, dat het ten volle onderscheidend vermogen heeft en dat de benaming „Europig” in elk geval onderscheidend vermogen heeft verkregen door het gebruik ervan.

Beroep ingesteld op 26 augustus 2006 — Budějovický Budvar/BHIM — Anheuser-Busch (BUD)

(Zaak T-225/06)

(2006/C 261/39)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: F. Fajgenbaum, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Anheuser-Busch, Incorporated

Conclusies

- de bestreden beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 14 juni 2006 te vernietigen;
- de aanvraag tot inschrijving van het woordmerk „BUD” nr. 1 603 539 voor waren van de klassen 32 en 33 af te wijzen;
- de uitspraak van het Gerecht aan het BHIM te doen toekomen;
- Anheuser-Busch te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Anheuser-Busch Incorporated

Betrokken gemeenschapsmerk: Woordmerk „BUD” voor waren van de klassen 32 en 33 — aanvraag nr. 1 603 539

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Recht op beschermde oorsprongsbenaming „BUD” voor bier

Beslissing van de oppositieafdeling: Afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: Verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: Schending van artikel 62, lid 1, van verordening nr. 40/94 ⁽¹⁾ en van artikel 20 van uitvoeringsverordening nr. 2868/95 ⁽²⁾ doordat de kamer van beroep niet bevoegd is om zich uit te spreken over de geldigheid van de door verzoekster in haar oppositie aangevoerde oorsprongsbenaming. Zij stelt ook dat het teken „BUD” in Frankrijk en in Oostenrijk een beschermde oorsprongsbenaming is. Verder stelt verzoekster onjuiste toepassing van artikel 8, lid 4, van verordening nr. 40/94 nu de oorsprongsbenaming „BUD” volgens haar wel degelijk een in het economisch verkeer gebruikt teken is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 augustus 2006 — REWE-Zentral/BHIM (Port Louis)

(Zaak T-230/06)

(2006/C 261/40)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: REWE-Zentral AG (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Kinkeldey en A. Lehmann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 juni 2006 — zaak nr. R 25/2006-1 — betreffende gemeenschapsmerkaanvraag nr. 003 664 133 PORT LOUIS;
- verwijzing van verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Port Louis” voor waren van de klassen 18, 24 en 25 (aanvraag nr. 366 4133)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: ten eerste schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾ doordat het aangevraagde merk voor inschrijving in aanmerking komt; ten tweede schending van het recht om te worden gehoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 30 augustus 2006 — Koninkrijk der Nederlanden/Commissie

(Zaak T-231/06)

(2006/C 261/41)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigd door: H.G. Sevenster en D.J.M. de Grave, gemachtigden)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen